

Farské zvesti

Časopis Gréckokatolíckej farnosti
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
v Humennom

Ročník: 15. Rok: 2022 Číslo: 3

Vydané pre vnútornú potrebu farnosti

**„Veď ak niet zmŕtvychvstania, nebol ani Kristus vzkriesený.
Ale ak nebol Kristus vzkriesený, potom je márne naše hlásanie
a márna je aj vaša viera.“**

(1 Kor 15, 13-14)

„Toto je teda Pascha, Veľká noc: je to exodus, prechod človeka z otroctva hriechu a zla do slobody, lásky a dobra. Pretože Boh je život, iba život, a jeho slávou som ja, živý človek.“

sv. Irenej

**Vyprosujeme Vám všetkým
príjemné duchovné osvieženie,
nefalšovanú radosť, pokoj srdca
a hojnosť milostí plynúcich
z tajomstva Vzkriesenia
Ježiša Krista.**

Vaši duchovní otcovia

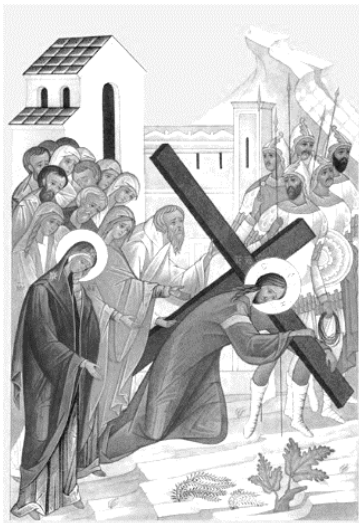
Krížová cesta nášho Kráľa

(pohľad na krížovú cestu Ježiša Krista)

Krížová cesta Ježiša Krista je prejavom dokonalej a nekonečnej lásky, ktorá je vyjadrená v štrnástich zastaveniach. Od odsúdenia v Pilátovom dome po uloženie do hrobu. Od alibistického umytia si rúk nad vinou či nevinou po ticho, ktoré sa pripisuje už iba mŕtvym. Ticho, pokoj a večnosť, ktorá by bez krížovej cesty nebola.

Bez krížovej cesty by nebola nijaká nádej. Aká škoda, že mnohí ju v dnešnom svete nemajú, aj keď ona tu je. Priniesol ju totiž Ježiš svojou obetou na kríži.

Označili ho za kráľa, ktorým naozaj bol. Lenže oni sa mu posmievali. Tomu, ktorý si zaslúžil sedieť na nebeskom tróne, dali na hlavu pozemské trne, ktoré pichali. Padal. Spadol neraz. A oni len pľuli, kopali a smiali sa. Našli sa však aj takí, ktorí pomohli. Vždy sa nájdú, no často sú tlačení do úzadia, aby svet nevidel, že existujú. Šimon z Cyrény a Veronika. Ich si Boh použil na pomoc Jemu samému. On, ktorý mohol z volať celé nebo a armádu anjelov, si na pomoc použil nedokonalého človeka.

Všetci vedeli, kým bol, znamenania a zázraky to jasne ukazovali, no napriek tomu nechceli rešpektovať jeho autoritu. Mysleli si, že môžu premôcť Boha. Oni však premohli iba človeka. Aj to iba preto, že im to dovolil. Iba preto, aby otvoril človeku nebo a dal zmysel ľudskej existencii.

Mal nekonečne veľa dôvodov skončiť s tým. Veď načo to všetko? Pohľad na trpiacu matku, ustráchaní a prenasledovaní apoštoli, bolesť, potupa.. A to všetko kvôli človeku, ktorý ho zradí, prekľaje, či dokonca v neho nebude vôbec veriť.

Ale práve toto je tá láska nášho Boha k človeku. Láska, ktorá neváha obetovať ani svojho milovaného Syna. Spása duše každého jedného z nás je pre

Boha dôležitejšia ako krv Jeho Syna.

Cesta kríža nie je nikdy ľahká. No jediná vedie do neba. Ježiš nám ukázal dokonalý príklad nasledovania. Netrpel nadarmo, prišiel dať utrpeniu zmysel. A každé obetované utrpenie vedie k víťazstvu. Pretože „on ukazuje cestu života a u neho je plnosť v radosti“ (porov. Ž 16, 11).

Kristus dáva zmysel nášmu životu

(veľkonočné zamyslenie)

Veľkonočné sviatky sú opäť tu a my si môžeme uvedomiť, ako rýchlo plynie čas. Ďalší rok pridany k nášmu životu. Ďalšia Veľká noc. Konečne však aj s verejnými obradmi.

Pre tých mladších to môže znamenať, že im pribúda síl, pre skôr narodených, že už nedokážu to, čo kedysi. Avšak Veľká noc akoby všetko zastavila alebo skôr zastabilizovala.

Voči Kristovmu víťazstvu nad smrťou je totiž čas relatívny. Tu nie je dôležité, kto má koľko rokov, ale ako žije z Kristovej obety na kríži a z jeho slávneho zmŕtvychvstania.

Ježiš, Vykupiteľ ľudského pokolenia, dáva zmysel ľudskému životu mladému i starému. V ktoromkoľvek okamihu môže život skončiť. Poznáme to z rozprávania ľudskej múdrosti: „*Na druhý svet mladý môže, starý musí.*“

Vo svetle tejto pravdy záleží len na tom, ako Ježišov kríž a zmŕtvychvstanie ovplyvnili môj život. Ako som žil? Aké som mal vzťahy s Bohom a ľuďmi? Pre koho som žil?

Toto sú otázky týkajúce sa každého človeka, ktorý začal užívať rozum. Mladý hľadá zmysel, lásku a hodnoty v živote. Starší skôr bilancuje a túži po spokojnom

završení toho, pre čo žil. Človek však nenájde uspokojivé odpovede pre svoje srdce mimo Ježiša, ktorý trpel a vstal z mŕtvych. Ježiš, ktorý premáha Zlého a všetko zlo svojím krížom a povstaním k životu, vrhá svetlo na celý ľudský život. Tak ako učeníci, ktorí mnohé Ježišove reči pochopili až po prežití Veľkej noci s pomocou Svätého Ducha, tak aj my môžeme prijať celú ľudskú realitu svojho života len s veľkonočnou vierou. S Ježišovým krížom môžeme spojiť každú bolesť. Nie ju pochopiť, ale odovzdať a obetovať, a tým dostane nadprirodzený rozmer. Tu možno povedať, že moja bolesť už nie je iba moja, ale aj Ježišova, a ona vykupuje svet.

S Ježišovým zmŕtvychvstaním môžeme spojiť každú nádej na dosiahnutie víťazstva. Boh raz všetko očistí a odmení, ale kým ten čas príde, živý Ježiš nám ponúka svoju lásku a priateľstvo.

Tieto sviatky nám hovoria, že na svete nie sme sami. Nie sme nemilovaní. Náš život má zmysel. „*Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov.*“ (Jn 15, 13) Ježiš každému hovorí: Ty si môj priateľ. Vezmi si z toho,

čo ti ponúkam, a staň sa aj ty mojím priateľom. Jedine takto sa môže naplniť ľudský život zmyslom, pokojom a silou na prekonávanie prekážok. Ježišov kríž a zmŕtvychvstanie robia náš život akoby nezávislým od času, aby sme inšpirovaní vierou a prijatím milosti z kríža robili správne rozhodnutia.

Zmŕtvychvstalý Ježiš Kristus je úplným zmyslom, krásou a nádejou celého ľudstva. Jeho umučenie a kríž však premohlo vládu smrti, jeho zostúpenie k zosnutým zasa premohlo hriech. Bola nanovo obnovená jednoty stvorenstva so svojim Stvoriteľom.

Že tomu nerozumieme? Možno je to tým, že vo všetkom hľadáme iba slová či myšlienky a zabudli sme za nimi hľadať tajomstvo prítomnosti nášho Boha.

Je preto veľmi potrebné, aby sme veľkonočné sviatky, v ktorých sa odkrýva najväčšie tajomstvo našej viery, prežívali s hlbokou vierou. Nájdime si čas na slávenie obradov, ale i na osobnú modlitbu a rozjímanie. Nech sú to pre nás chvíle, keď sa zastaví čas, aby sme pochopili, akú slobodu nám vydobyl Ježiš Kristus, aby sme sa tešili z daru života a prežili skutočnosť, že sme

výnimoční a že čas je len hodnota, v ktorej dostaneme to potrebné na preukázanie dobra, ktoré sme my sami od Boha prijali. Nechajme pohnúť aj naše srdcia a žasnime nad tým, koľko pre Boha znamenáme, že neušetril svojho jediného Syna, ale vydal ho za nás všetkých.

Počas veľkonočných sviatkov neslávime mýtus alebo veľký psychologický symbol. Slávime historickú udalosť, ktorá je základom celej našej nádeje, radosti a šťastia.

Ježiš skutočne vstal z mŕtvych. Naša viera nie je márna.

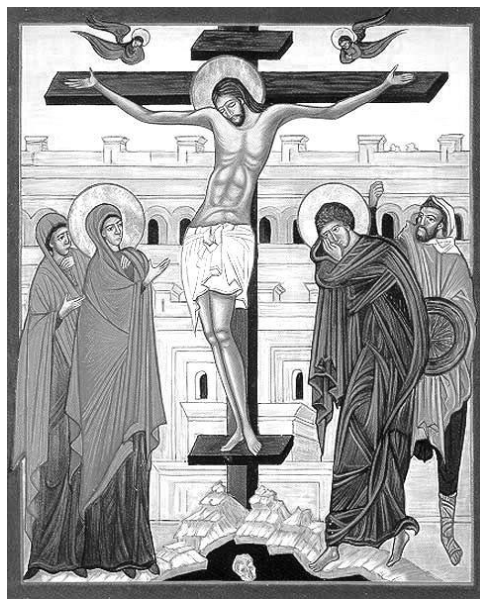
Vyprosujem všetkým pokojnú a milostiplnú Veľkú noc! Nech nám táto Veľká noc pomôže podrásť v láske a dozrievať vo viere

v Ježiša Krista, ktorý zvíťazil nad smrťou. Nech sme všetci motivovaní veľkonočnou nádejou na konečné a šťastné stretnutie sa so zmŕtvychvstalým Kristom. On je naša istota a pravý zmysel, ale aj cieľ nášho života.

Christos voskrese!

Voistinu voskrese!

Miroslav J. J.
o. Miroslav

Odkaz Golgoty a Paschy v mojom živote

(konkrétne výzvy na zmysluplné prežitie Paschy)

V kresťanskom slávení Veľkej noci je tajomstvo utrpenia, smrti a vzkriesenia nielen pripomienkou dávnej histórie, ale silou pre človeka do každého dňa, aby povstal k novému plnému životu.

Preto potrebujeme upriamiť svoje srdce a svoju pozornosť na Paschu, na Veľkonočné trojdnie. Nie je to totiž iba jeden zo sviatkov, je to **Sviatok sviatkov**, sviatok s veľkým S. Nemôžeme ho prejsť len tak, ako ďalší v poradí. Musíme mu dať absolútnu prioritu v našich životoch.

Sviatok Paschy je ten **najexkluzívnejší milostivý čas**, sú to tie najmocnejšie dni spásy.

Prinášame vám niekoľko konkrétnych výziev k zmysluplnému prežívaniu týchto dní.

Veľký štvrtok a uvedomenie si odkazov ako kňazstvo a Eucharistia

Veľký štvrtok upriamuje náš pohľad na ustanovenie sviatosti kňazstva. Práve v tento deň možno poďakovať svojim kňazom, venovať im modlitbu a vyjadriť im vďačnosť za dar ich kňazstva. Veľký štvrtok pozýva uctiť si kňaza a v ňom prítomného jediného a najvyššieho kňaza – Ježiša Krista.

Na Veľký štvrtok pripravil Ježiš Kristus tú najväčšiu hostinu, ktorá ešte neskončila. V tom tkvie úžasný aspekt Veľkého štvrtku. Odkedy bola prestretá Ježišova hostina, ešte sa nikdy neskončila!!!

Dať ješť svoje telo je znakom sebaobetovania a nesmiernej Božej lásky. Zároveň ješť niekoho telo a piť jeho krv znamená prijímať jeho moc, jeho vlastnosti – máme sa stať Kristovým telom a krvou, stať sa Ním. Aj toto nech je výzvou Veľkého štvrtku.

Veľký piatok a pôst, ktorý nás obracia na Krista

Veľký piatok je dňom utrpenia, ukrižovania a smrti Ježiša Krista.

Prísny pôst Veľkého piatku nám už sám pripomína to „*keď im Ženích bude vzatý*“ (Mt 9, 15).

Dajme si aj my záležať, aby stôl, okolo ktorého sa stretávame toľkokrát v roku, nám svojou striedmosťou pomohol zvýrazniť výnimočnosť tohto dňa. Jednoduché jedlo, ktoré sa môže stať i rituálom Veľkopiatkového pôstu nám môže pomôcť zjednotiť sa so Ženíchom.

Veľký piatok pozýva každého z nás vstúpiť do srdca Pôstu.

Ticho Veľkej soboty

Ticho týchto dní nás pozýva aj k digitálnemu detoxu: vypnúť displeje, rádiá vtedy, keď nie sú pre tento čas nevyhnutné alebo ich nahradiť programami či hudbou, ktoré nás môžu povzniesť a nasmerovať do srdca Krista.

Ticho týchto dní nás pozýva vyčleniť v našom dome priestor, ktorý nám pomôže nasmerovať naše myšlienky na tajomstvá týchto dní cez symboly, ktoré nás v tieto dni sprevádzajú. Preto vyložme si doma kríž, či ikonu Ukrižovania a aj toto nech nám pomôže hodnotnejšie prežívať tieto dni.

Veľká sobota a obnova krstných sľubov

Samotná liturgia Veľkej soboty upriamuje

našu pozornosť aj na náš krst, keďže počas Veľkej soboty sa udeľovali sviatosti kresťanskej iniciácie katechumenom.

Obnovme si svoje krstné sľuby, napr. aj spoločne v rodinách, spoločnou modlitbou Vyznania viery.

Nedeľa Paschy a požehnanie pokrmov

Požehnanie pokrmov súvisí so starou pôstnou praxou, ktorá zakazovala

nielen požívanie mäsa, ale aj vajec, mlieka a syra. Tieto pokrmy boli na Veľkú Noc požehnané na ich prvé domáce použitie.

Požehnanie veľkonočných pokrmov však pripomína aj to, že spoločenstvo so Zmŕtvychvstalým Kristom pri eucharistickom stole v chráme, má pokračovať aj doma v rodinnom spoločenstve, prostredníctvom týchto požehnaných pokrmov

Štedro prestretý stôl počas týchto dní nech je teda obrazom hostiny, ku ktorej Ježiš prirovnával

Nebeské

kráľovstvo. Z textov Svätého Písma môžeme vidieť, že hostina je symbolom priazne, ktorú preukazuje hosťiteľ pozvaným, teda Boh nám ľuďom.

Prichádzajme preto spoločne ako rodina do chrámu, prežívajme spoločne to najväčšie tajomstvo spásy skrze bohoslužbu Cirkvi a doma dajme spoločnou modlitbou v rodine najavo, že sme vďační Bohu za obetu Jeho Syna Ježiša Krista, vďační za jeho starostlivosť a lásku, ktorú nám neustále preukazuje a vďační aj za dary, ktorými nás obdarováva.

Liturgický program

Liturgický program – Svätý a veľký týždeň

od 11.04. do 17.04. 2022

Pondelok 11.04.	Svätý a veľký pondelok	18:00 sv. lit. (Liturgia VPD) <i>† Mikuláš, Andrej</i>
Utorok 12.04.	Svätý a veľký utorok	18:00 sv. lit. (Liturgia VPD) 1. <i>† František</i> 2. <i>† Mikuláš, Anna, Peter...</i>
Streda 13.04.	Svätá a veľká streda	18:00 sv. lit. (Liturgia VPD) 1. <i>† Mária</i> 2. <i>† Margita, Milan, Danka</i>
Štvrtok 14.04.	Svätý a veľký štvrtok	17:00 sv. liturgia (slov.) <i>* za farnosť</i> (Sv. Bazila Veľkého s večierňou) 18:00 Utieren s čítaniami strastí
Piatok 15.04.	Svätý a veľký piatok prikázaný sviatok prísny pôst zbierka: Boží hrob	07:30 Kráľovské hodinky (slov.) 14:15 Živá Krížová cesta 15:00 Veľká večiereň s uložením plaščenice 16:00 Adorácia a stráž pri Božom hrobe
Sobota 16.04.	Svätá a veľká sobota	09:00 Jeruzalemská utieren (slov.) 17:00 sv. lit. (slov.) <i>* za farnosť</i> (Sv. Bazila Veľkého s večierňou)
Nedeľa 17.04.	Svätá a veľká nedeľa Paschy — Svetlé Kristovo vzkriesenie prikázaný sviatok mirovanie	05:00 Utieren vzkriesenia (csl.) 06:00 požehnanie jedál (csl.) 06:30 sv. liturgia (csl.) <i>* za farnosť</i> 08:30 požehnanie jedál (slov.) 09:00 sv. liturgia (csl.) <i>* za farnosť</i> 11:00 sv. liturgia (slov.) 1. <i>* Marika s rod.</i> 2. <i>* Jaroslav</i> 12.15 Veľkonočná Večiereň (slov.)

Liturgický program

Liturgický program – Svetlý týždeň

od 18.04. do 24.04. 2022

Pondelok 18.04.	Svetlý pondelok prikázaný sviatok deň pracovného pokoja	07:30 sv. lit. (slov.) * Matúš, Mária, Eva
		09:00 sv. lit. (csl.) * Eva
		10:30 sv. lit. (slov.) * za farnosť
		18:00 sv. lit. (slov.) * Mária
Utorok 19.04.	Svetlý utorok	07:30 sv. lit. (csl.) * Justína s rod.
		18:00 sv. lit. (slov.) 1. † Ján, Mária 2. † Štefan, Štefan
Streda 20.04.	Svetlá streda	06:30 sv. lit. (csl.) † Margita (panychída)
		18:00 sv. lit. (slov.) † Ján, Mária, Štefan...
Štvrtok 21.04.	Svetlý štvrtok	06:30 sv. lit. (csl.) † Ján
		18:00 sv. lit. (slov.) † Mária (panychída)
Piatok 22.04.	Svetlý piatok voľnica	06:30 sv. lit. (csl.) † Vojtech, Mária
		18:00 sv. lit. (slov.) † Vojtech, Mária
Sobota 23.04.	Svetlá sobota	07:00 sv. lit. (csl.) † Mária, Juraj, Mária...
		17:00 Veľká Večiereň
		18:00 sv. lit. (slov.) † Andrej, Anna, Mikuláš...
Nedeľa 24.04.	2. nedeľa po Pasche – o Tomášovi	07:30 sv. lit. (slov.) * Karol s rod.
		09:00 sv. lit. (csl.) * za farnosť
		11:00 sv. lit. (slov.) 1. * Marcela s rod. 2. * Peter, Katarína, Jakub, Lenka
		17:15 Večiereň
		18:00 sv. lit. (slov.) * Dušan s rod.

Obrady Veľkého týždňa a Paschy

(liturgicko-teologický pohľad)

Veľký týždeň

Posledný týždeň pred Paschou je zasvätený spomienke na posledné dni pozemského života nášho Spasiteľa, jeho strasti, smrti a pochovania.

V prvé tri dni veľkého týždňa si Cirkev pripomína udalosti, ktoré majú veľmi blízky vzťah k strastiam Ježiša Krista. Tieto udalosti sú s bázňou spomínané svätou Cirkvou v tie isté dni, v ktoré sa aj naozaj stali. Sú spomienkou na posledné prebývanie Ježiša Krista v Jeruzaleme.

Prvé dni Veľkého týždňa sú zároveň dňami prípravy na utrpenie a vzkriesenie Ježiša Krista, kde sa do popredia dostáva téma pokánia, ktoré je duchovnou prípravou na prežívanie tajomstva nadchádzajúcich dní.

Veľký štvrtok

Vo Veľký štvrtok si Cirkev pripomína sled udalostí, ktoré sa stali v tento deň: Ježiš umyl svojim učeníkom nohy, slávil paschálnu večeru so svojimi učeníkmi, ustanovil najsvätejšiu sviatosť Eucharistie, trpel i modlil sa v Getsemanskej záhrade a bol zradený Judášom.

Na Veľký štvrtok pripravil Ježiš Kristus tú najväčšiu hostinu, ktorá ešte neskončila. V tom tkvie úžasný aspekt Veľkého štvrtku. Toto je vlastne aj skutočný a pôvodný sviatok Najsvätejšej Eucharistie. Dať ješť svoje telo je znakom sebaobetovania a nesmiernej Božej lásky. Zároveň ješť niekoho telo a piť jeho krv znamená prijímať jeho moc, jeho vlastnosti – máme sa stať Kristovým telom a krvou, stať sa Ním.

Povzbudzujme sa v myšlienke, že odkedy bola prestretá Ježišova hostina, nikdy sa ešte neskončila!

V noci na Veľký piatok sa predpisuje aj utiereň s dvanástimi evanjeliiovými čítaniami, ktoré sú zoradené podľa udalostí Ježišových strastí.

Veľký piatok

Bohoslužba Veľkého Piatku je zasvätená spomienke na Spasiteľove strasti a jeho smrti na kríži. Cirkev odkrýva pred očami veriacich plnú knihu spasiteľných strastí Pánových, začínajúc od udalostí v Getsemanskej záhrade až po ukrižovanie na Golgote. Prenesúc nás myšliou cez mnohé storočia, sv. Cirkev akoby priviedla veriacich k samej

podnožke Kristovho kríža a robí ich úctivými pozorovateľmi všetkých Spasiteľových mučení. Aj napriek bolesti je viditeľné Ježišovo milosrdenstvo, s ktorým toto všetko prijíma.

V ranných hodinách sa slávia Cárske časy (Hodinky umučenia), ktoré obsahujú žalmy, parameje, čítania z apoštola a evanjelia, tropáre a stichiry zaoberajúce sa smrťou žiša Krista na kríži.

Popoludní sa koná Veľká večiereň s uložením plaščenice do hrobu. Táto bohoslužba má niekoľko zvláštností: číta sa apoštol a aj evanjelium o Kristovom odsúdení, umučení, smrti a pohrebe. Počas tropára *Ctihodný Jozef...*, kňaz okiadza plaščenicu, berie ju na hlavu a obchádza s ňou chrám, potom ju uloží do hrobu a modlí sa predpísanú modlitbu Veľkého piatku.

Veľká sobota

Veľká sobota je dňom odpočívania tela v hrobe a dňom zostúpenia Duchom do predpekia, uvedenie lotra do raja, prebývanie na tróne s Otcom a Duchom a zároveň poukazuje na nastávajúce dielo Kristovho vzkriesenia.

Celá bohoslužba Veľkej soboty je plná protikladných udalostí (zármutku a potešenia, biedy a radosti, sĺz a smiechu).

Bohoslužby toho dňa sa začínajú od samého rána a prebiehajú do jeho samotného konca tak, že posledné sobotné piesne splývajú s nedeľnými.

Ráno sa má konať tzv. Nadhrobná (Jeruzalemská), ktorej hlavnou myšlienkou je, že Kristus svojou smrťou porazil smrť, ešte pred svojím vzkriesením zostúpil do podsvetia a zničil smrť, ktorá tam vládla.

Vo večerných hodinách sa na Veľkú sobotu slúži liturgia svätého Bazila Veľkého s večierňou. Táto bohoslužba je zavŕšením strastných slúžení a je bezprostredným predsviatkom sviatku všetkých sviatkov – začiatkom Paschy. Na tejto liturgii sa číta pätnásť čítaní zo Starého zákona, ktoré symbolicky opisujú prípravu na príchod Ježiša Krista a jeho slávne Zmŕtvychvstanie.

Po čítaní z apoštola sa spievajú verše zo 81. žalmu. Počas týchto veršov sa premieňajú tmavé rúcha za svetlé. Evanjelium Veľkej soboty (Mt 28, 1-20) sa číta vo farbe vzkriesenia a hovorí o prázdnom hrobe a vzkriesení Ježiša Krista. Liturgicky práve toto je ten vrcholný bod, realita vzkriesenia, ktorého následkom je utiereň vzkriesenia. Na začiatku utierne sa totiž už iba konštatuje skutočnosť, že Ježiš Kristus vstal zmŕtvych: *Vzkriesenie tvoje Kriste Spasiteľu, ospevujú...*

Nedeľa Paschy

Bohoslužby v tento deň sa začínajú polnočnicou. Počas nej sa má prenášať plaščenica z hrobu na prestol.

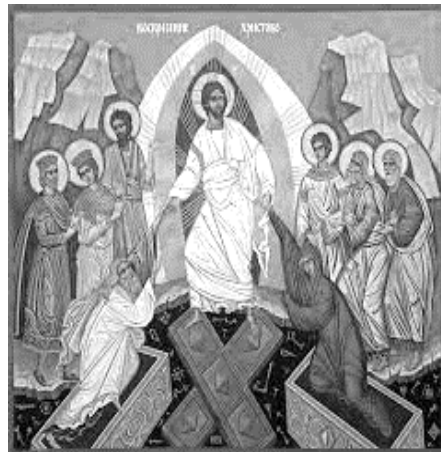
Deje sa to nenápadne, skoro potichu, skoro úplne za tmy (všetky svetlá okrem úplného minima majú byť zhasnuté), akoby nebadane – Kristus vstal nebadane, nikto to nevidel, len anjeli boli svedkami.

Utierenie vzkriesenia sa začína zvyčajne za tmy, pričom aj chrám je na začiatku obradov ešte v úplnej tme. Chrám symbolizuje Kristov hrob, ku ktorému prichádzame.

Po radostnom *Christos voskrese* sa otvárajú chrámové dvere ako symbol

Kristovho víťazstva nad smrťou a ako symbol otvorenia dverí raja pre človeka. Skvostom utierne je veľkonočný kánon, ktorého autorom je sv. Ján z Damasku.

Na liturgii sa číta evanjelium v rôznych jazykoch, čo nám pripomína, že evanjelium ako radostná zvesť má byť ohlasované všetkým národom. Začína sa začiatkom Jána – teda začína sa ohlasovať dobrá zvesť od prvej kapitoly evanjelia, ktorého vrcholom a hlavným obsahom je vzkriesenie.

Podvečer sa slávi večiereň Paschy – má inú štruktúru ako bežné večierne, pričom sa počas večierne číta evanjelium o vzkriesení.

Svetlý týždeň

Svetlý týždeň je týždňom radosti, pretože Kristus zničil kráľovstvo smrti a moc hriechu a založil Božie kráľovstvo. Smrť už viac nebude panovať na ľudskom živote, nebo bolo znovu otvorené pre všetkých. Túto skutočnosť navonok

symbolizujú otvorené kráľovské a diakonské dvere na ikonostase, ktoré sa nezatvárajú počas Svetlého týždňa. Celé ľudstvo a celý vesmír boli obnovené mocou Ducha.

Počas Svetlého týždňa sa nespievajú spevy za zomrelých, pretože Kristus zničil moc smrti.

Počas Svetlého týždňa udeľuje kňaz všetky žehnania s krížom; tento týždeň je voľnica (v piatok nie je zdržanlivosť od mäsa). Až do sviatku Nanebovstúpenia Pána sa používa svetlá liturgická farba.

Pre toto obdobie je typické, že sa počas obradov má stáť – je to vyjadrenie radosti zo vzkriesenia Krista a je to zároveň postoj osobného duchovného vzkriesenia človeka. Státie je tiež znakom radosti, oslavy, ale zároveň aj úcty.

Miesto pod krížom

(pozvanie postaviť sa v pravde pod Ježišov kríž)

Na jednom obraze s výjavom Ukrižovania je pod krížom jedno voľné miesto, kde sa môže postaviť každý z nás.

Tak skús sa postaviť pod Ježišov kríž!

Pod krížom zlož svoj batoh, v ktorom sú tvoje viny a hriechy, môžeš ich začať vyberať a priznávať sa k nim.

Že je to ťažké? Že nie si na to zvyknutý? Nevzdávaj sa, skús to znova!

Pane, každý deň sa prehrešujem proti tvojim zákonom. Ale nie som sám, robia to všetci okolo mňa a...

Dost! Zastav sa! Tu sa predsa skladajú tvoje viny, nie cudzie.

Teda od začiatku.

Pane, uvedomujem si svoje viny... Často klamem, ohováram, vyvyšujem sa nad ostatných, myslím si, že mám pravdu len ja... Pane, práve preto som sa rozišiel s priateľmi, lebo aj oni si mysleli, že majú pravdu a z malých nedorozumení narástla hora. Potom sme už nedokázali nájsť spoločnú cestu a povedať si: Odpusť, všetci sme chybili. Ani jeden z nás to nepovedal, pretože ani jeden sa nedokázal ponížiť.

Čo hovoríš na to, Pane? Že ty si sa kvôli nám ponížil a umrel si za naše

hriechy? Ja viem... Ale my si to akosi nevieme vážiť.

Pane, až teraz cítim, aký ťažký je batoh, v ktorom nesiem svoje viny. Keby som ti o každej mal hovoriť... A vlastne načo, veď ty ma tak dokonale poznáš a ja si túto pravdu uvedomujem až tu, pod tvojím krížom.

Pane, čo bude ďalej so mnou? Ty mi hovoríš: Zanechaj svoje viny pod krížom, choď a viac nehreš!

Naozaj? A odídem čistý? Lenže to znamená, že teraz ja musím ísť ako prvý k tomu druhému a povedať: Odpusť. Ale veď aj on mi ublížil, tak

prečo práve ja? Pane, to je tak nesmierne ťažké a ponižujúce...

Tak dobre, ja to skúsím. Ale pomôž mi, prosím Ťa, daj mi silu, aby som to dokázal urobiť a aby som odteraz vedel žiť v pokore, pretože to je snáď tá najťažšia vec v živote.

Odchádzam s prázdny batohom. Až teraz vnímam, že za mnou stojí veľký zástup čakajúcich.

Môžeš sa medzi nich zaradiť aj ty! Ak to dokážeš. Skús to! Miesto pod krížom je totiž stále voľné!

